EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1144/2014

(2014. gada 22. oktobris)

par tādiem informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, ko īsteno iekšējā tirgū un trešās valstīs, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 3/2008

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 42. pantu un 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ([2]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([3]),

tā kā:

(1) Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 3/2008 ([4]) Savienība drīkst veikt informācijas un veicināšanas pasākumus iekšējā tirgū un trešās valstīs attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un to ražošanas veidu, kā arī uz dažiem pārtikas produktiem, kas ražoti no lauksaimniecības produktiem.

(2) Ņemot vērā gūto pieredzi un lauksaimniecības nozares un tirgu iespējamās attīstības perspektīvas gan Savienībā, gan ārpus tās, būtu jāpārskata ar Regulu (EK) Nr. 3/2008 noteiktā shēma, un tā būtu jāpadara saskanīgāka un efektīvāka. Tādēļ Regula (EK) Nr. 3/2008 būtu jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu.

(3) Šādu informācijas un veicināšanas pasākumu mērķis ir stiprināt Savienības lauksaimniecības nozares konkurētspēju, tādējādi uzlabojot tās spēju vienlīdz labi konkurēt gan iekšējā tirgū, gan trešās valstīs. Jo īpaši ar informācijas un veicināšanas pasākumiem vajadzētu censties paaugstināt patērētāju informētību par Savienības lauksaimniecības produktu un to ražošanas veidu izcilību, kā arī palielināt informētību par Savienības kvalitātes shēmām un to atzīšanu. Turklāt ar tiem būtu jāuzlabo Savienības lauksaimniecības produktu konkurētspēja un jāpalielina to patēriņš, jāveicina to atpazīstamība gan Savienībā, gan ārpus tās un jāpalielina šo produktu tirgus daļa, īpašu uzmanību pievēršot to trešo valstu tirgiem, kuriem ir vislielākais izaugsmes potenciāls. Ar šiem pasākumiem vajadzētu palīdzēt normalizēt tirgus darbību nopietnu tirgus traucējumu, patērētāju uzticības zaudēšanas vai citu specifisku problēmu gadījumā. Šādiem informācijas un veicināšanas pasākumiem būtu lietderīgi jāpapildina un jāpastiprina dalībvalstu īstenotie pasākumi. Lai sasniegtu plānotos mērķus, informācijas un veicināšanas pasākumus būtu jāturpina īstenot gan Savienībā, gan ārpus tās.

(4) Pasākumu mērķim vajadzētu būt arī palielināt Savienības produktu autentiskuma vērtību, lai tādējādi uzlabotu patērētāju zināšanas par autentisku produktu labajām īpašībām salīdzinājumā ar produktu atdarinājumiem vai viltojumiem; tas gan Savienībā, gan trešās valstīs ievērojami veicinātu informētību par simboliem, norādēm un saīsinājumiem, kas norāda uz atbilstību Eiropas kvalitātes shēmām, kuras noteiktas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1151/2012 ([5]).

(5) Viena no Savienības priekšrocībām pārtikas ražošanas nozarē ir tās produktu dažādība un specifiskās īpašības, kas saistītas ar dažādiem ģeogrāfiskajiem reģioniem un tradicionālajām metodēm un nodrošina vienreizēju garšu, piedāvājot dažādību un autentiskumu, ko aizvien vairāk vēlas patērētāji gan Savienībā, gan ārpus tās.

([1]) 2014. gada 30. aprīļa atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([2]) 2014. gada 2. aprīļa atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([3]) Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 13. oktobra lēmums.
([4]) Padomes Regula (EK) Nr. 3/2008 (2007. gada 17. decembris) par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs (OV L 3, 5.1.2008., 1. lpp.).
([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.).

(6) Papildus norādēm par Savienības lauksaimniecības un pārtikas produktu raksturīgajām īpašībām ar atbalstāmajiem pasākumiem var sniegt arī patērētājiem viegli uztveramus paziņojumus, *inter alia*, par uzturvērtību, garšu, tradīcijām, daudzveidību un kultūru.

(7) Informācijas un veicināšanas pasākumus nevajadzētu saistīt ar konkrētu preču zīmi vai produkta izcelsmi. Tomēr, lai uzlabotu produktu demonstrēšanas un degustēšanas pasākumu un informācijas un veicināšanas materiālu kvalitāti un iedarbīgumu, būtu jāparedz iespēja minēt preču zīmes un produktu izcelsmi ar noteikumu, ka tiek ievērots nediskriminēšanas princips un ka pasākumi netiek vērsti uz kāda produkta patēriņa veicināšanu tikai tā izcelsmes dēļ. Turklāt šādiem pasākumiem būtu jāatbilst Savienības tiesību aktu vispārējiem principiem, to apjoms nedrīkstētu pārsniegt lauksaimniecības un pārtikas produktu brīvas aprites ierobežojumus, pārkāpjot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 34. pantu. Īpaši noteikumi būtu jāizstrādā par preču zīmju un produktu izcelsmes norāžu pamanāmību saistībā ar kampaņas galveno Savienības vēstījumu.

(8) Savienība eksportē galvenokārt gatavus lauksaimniecības produktus, tostarp arī lauksaimniecības produktus, uz kuriem neattiecas LESD I pielikums. Tāpēc informācijas un veicināšanas pasākumi būtu jāizvērš, tajos iekļaujot konkrētus produktus, kuri nav iekļauti LESD I pielikumā. Tas būtu saskaņā ar citām kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) shēmām, piemēram, Eiropas kvalitātes shēmām, kuras jau attiecas uz šiem produktiem.

(9) Savienības informācijas un veicināšanas pasākumi attiecībā uz vīniem ir viens no galvenajiem vīnkopības nozares atbalsta pasākumiem, ko paredz KLP. Informācijas un veicināšanas pasākumi būtu jāattiecina tikai uz vīnu ar cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un uz vīnu, kuram ir norādīta vīnogu šķirne. Vienas dalībvalsts programmu gadījumā attiecīgajai programmai vajadzētu būt saistītai arī ar citu lauksaimniecības vai pārtikas produktu. Tāpat Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 508/2014 ([1]) paredzēta zvejas un akvakultūras produktu tirdzniecības veicināšana. Tāpēc būtu jāierobežo Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1379/2013 ([2]) I pielikumā uzskaitīto zvejas un akvakultūras produktu iespējas pretendēt uz informācijas un veicināšanas pasākumiem, ko paredz pašreizējā shēma, tos attiecinot tikai uz tādiem zvejas un akvakultūras produktiem, kas ir saistīti ar kādu citu lauksaimniecības vai pārtikas produktu.

(10) Informācijas un veicināšanas pasākumiem būtu jāattiecas uz produktiem, kuri ietilpst Savienības kvalitātes shēmās un dalībvalstu atzītās kvalitātes shēmās, jo šādas shēmas patērētājiem rada pārliecību par kvalitāti un produkta specifiskajām iezīmēm vai izmantoto ražošanas procesu, nodrošina attiecīgā produkta pievienoto vērtību un uzlabo to tirgus noieta iespējas. Tāpat informācijas un veicināšanas pasākumiem būtu jāattiecas arī uz bioloģiskās ražošanas metodi un tālākajiem reģioniem raksturīgu kvalitatīvu lauksaimniecības produktu logotipu.

(11) Laikposmā no 2001. gada līdz 2011. gadam tikai 30 % no budžeta, kas paredzēts informācijas un veicināšanas pasākumiem, bija vērsti uz trešo valstu tirgiem, lai gan minētajiem tirgiem ir liels izaugsmes potenciāls. Tādēļ ir nepieciešama kārtība, lai sekmētu lielāku skaitu informācijas un veicināšanas pasākumu par Savienības lauksaimniecības produktiem trešās valstīs, kas panākams, jo īpaši, nodrošinot palielinātu finansiālo atbalstu.

(12) Lai garantētu īstenoto informācijas un veicināšanas pasākumu iedarbīgumu, tie būtu jāizstrādā saistībā ar informācijas un veicināšanas programmām. Līdz šim šīs programmas iesniedza profesionālās un/vai starpnozaru profesionālās organizācijas. Lai palielinātu ierosināto pasākumu skaitu un uzlabotu to kvalitāti, būtu jāpaplašina labuma guvēju loks, iekļaujot tās ražotāju organizācijas un to apvienības, lauksaimniecības un pārtikas ražošanas nozares grupas un struktūras, kuru mērķis un darbība ir saistīta ar informācijas sniegšanu un lauksaimniecības produktu veicināšanu.

(13) Informācijas un veicināšanas pasākumiem, ko līdzfinansē Savienība, būtu jānorāda uz īpašu Savienības dimensiju. Šajā nolūkā un lai nepieļautu līdzekļu sadrumstalotību un palielinātu Eiropas pamanāmību, izmantojot šos informācijas un veicināšanas pasākumus attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un dažiem pārtikas produktiem, būtu jāizveido darba programma, kurā noteiktas šo pasākumu stratēģiskās prioritātes attiecībā uz iedzīvotājiem, produktiem, shēmām vai tirgiem, uz kuriem tie būs vērsti, kā arī plānoto informācijas un veicināšanas vēstījumu. Programma būtu jāizstrādā, pamatojoties uz vispārējiem un konkrētiem mērķiem, ko nosaka šī regula, un tajā būtu jāņem vērā tirgu piedāvātās iespējas un nepieciešamība papildināt un pastiprināt dalībvalstu un uzņēmumu

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 508/2014 (2014. gada 15. maijs) par Eiropas jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011 (OV L 149, 20.5.2014., 1. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1379/2013 (2013. gada 11. decembris) par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (OV L 354, 28.12.2013., 1. lpp.).

īstenotos pasākumus gan iekšējā tirgū, gan trešās valstīs, lai nodrošinātu, ka informēšanas un veicināšanas politika ir saskaņota. Šajā sakarā programmas izstrādē Komisijai būtu jāapspriežas ar dalībvalstīm un attiecīgajām ieinteresētajām personām.

(14) Darba programmā *inter alia* būtu jāparedz īpaša kārtība, kā rīkoties nopietnu tirgus traucējumu, patērētāju uzticēšanās zaudēšanas vai citu specifisku problēmu gadījumā. Turklāt Komisijai būtu īpaši jāņem vērā mikrouzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu noteicošā nozīme lauksaimniecības un pārtikas ražošanas nozarē, kura gūst labumu no īpašiem pasākumiem, ko paredz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 ([1]) 219., 220. un 221. pants un – attiecībā uz pasākumiem, kas vērsti uz trešām valstīm, – brīvās tirdzniecības nolīgumi, kuri ietilpst Savienības kopējā tirdzniecības politikā. Izstrādājot šo programmu, Komisijai būtu jāņem vērā arī grūtības, ar ko saskaras Savienības kalnu, salu un tālākie reģioni.

(15) Lai nodrošinātu efektīvu informācijas un veicināšanas pasākumu īstenošanu, to izpilde būtu jāuztic konkursa procedūrā atlasītām izpildstruktūrām. Tomēr pienācīgi pamatotos gadījumos būtu jāatļauj programmu iesniedzējām organizācijām tieši īstenot savas programmas konkrētas daļas.

(16) Komisijai būtu jāspēj veikt informācijas un veicināšanas pasākumus pēc savas iniciatīvas, tostarp augsta līmeņa misijas, jo īpaši ar mērķi sekmēt jaunu tirgu apgūšanu. Komisijai vajadzētu būt arī iespējai īstenot kampaņas pēc savas iniciatīvas, lai ātri un efektīvi reaģētu nopietnu tirgus traucējumu vai patērētāju uzticēšanās zaudēšanas gadījumā. Nepieciešamības gadījumā Komisijai būtu jāpārskata savas iniciatīvas, ar kurām plānots īstenot minētās kampaņas. Apropriācijas, kas piešķirtas informācijas un veicināšanas pasākumiem gan vienas valsts, gan daudzvalstu programmās, nebūtu jāsamazina, ja Komisijai minētajos apstākļos būtu jāveic pasākumi.

(17) Papildus informācijas un veicināšanas pasākumiem Komisijai Savienības līmenī jāattīsta un jākoordinē tehniskā atbalsta dienesti, lai palīdzētu ekonomikas dalībniekiem piedalīties līdzfinansētajās programmās, īstenotu efektīvas kampaņas vai attīstītu to darbību eksporta jomā. Minētajos pakalpojumos jo īpaši būtu jāiekļauj pamatnostādņu sniegšana, lai palīdzētu potenciālajiem labuma guvējiem ievērot ar šo politiku saistītos noteikumus un procedūras.

(18) Savienības produktu veicināšanas centienus trešo valstu tirgos dažkārt vājina konkurence, ko tiem rada produktu atdarinājumi un viltojumi. Komisijas izveidotie tehniskā atbalsta dienesti sniegtu arī konsultācijas nozarei saistībā ar Savienības produktu aizsardzību pret atdarināšanu un viltošanu.

(19) KLP regulatīvās vides vienkāršošana ir svarīga Savienības prioritāte. Šāda pieeja būtu jāpiemēro arī šai regulai. Jo īpaši būtu jāpārskata informācijas un veicināšanas programmu administratīvās pārvaldības principi, lai tos vienkāršotu un ļautu Komisijai izstrādāt noteikumus un procedūras, ko piemēro programmu pieteikumu iesniegšanai, novērtēšanai un atlasei. Tomēr Komisijai būtu jānodrošina, ka dalībvalstis saņem savlaicīgu informāciju par visām ierosinātajām un atlasītajām programmām. Informācijā jo īpaši būtu jāiekļauj saņemto priekšlikumu skaits, iesaistītās dalībvalstis un nozares un minēto priekšlikumu novērtējuma rezultāti.

(20) Sadarbība starp dažādu dalībvalstu ekonomikas dalībniekiem ievērojami paaugstina Savienības pievienoto vērtību un izceļ Savienības lauksaimniecības ražojumu daudzveidību. Lai gan prioritāte ir piešķirta tām programmām, ko kopīgi izstrādājušas dažādu dalībvalstu programmu iesniedzējas organizācijas, šādām programmām laikposmā no 2001. gada līdz 2011. gadam bija piešķirti tikai 16 % no informācijas un veicināšanas pasākumiem paredzētā budžeta. Tādēļ būtu jāparedz jauna kārtība, jo īpaši attiecībā uz daudzvalstu programmu pārvaldību, lai pārvarētu pašreizējos šķēršļus to īstenošanai.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

(21) Būtu jānosaka pasākumu finansēšanas noteikumi. Lai nodrošinātu, ka ieinteresētās programmu iesniedzējas organizācijas uzņemas savu daļu atbildības, būtu jāparedz vispārīgs noteikums, ka Savienība sedz tikai daļu no pasākumu izmaksām. Tomēr dažas administratīvās un personāla izmaksas, kas nav saistītas ar KLP īstenošanu, ir informācijas un veicināšanas pasākumu neatņemama sastāvdaļa, un tām vajadzētu būt tiesīgām saņemt Savienības finansējumu.

(22) Būtu jāveic katra pasākuma uzraudzība un novērtējums, lai uzlabotu tā kvalitāti un uzsvērtu panākumus. Šajā sakarā būtu jāizveido rādītāju saraksts un jānovērtē veicināšanas politikas ietekme saistībā ar tās stratēģiskajiem mērķiem. Komisijai būtu jānosaka šīs politikas uzraudzības un novērtēšanas sistēma saskaņā ar kopējo KLP uzraudzības un novērtēšanas sistēmu.

(23) Lai papildinātu vai grozītu konkrētus nebūtiskus šīs regulas elementus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Pilnvarojumam būtu jāattiecas uz šīs regulas I pielikumā minētā saraksta papildināšanu, programmu iesniedzēju organizāciju atbilstības kritērijiem, konkursa procedūras noteikumiem, lai izvēlētos izpildstruktūras, īpašiem nosacījumiem vienas valsts informācijas un veicināšanas programmu atbilstības noteikšanai, informācijas un veicināšanas pasākumu izmaksām un administratīvajām un personāla izmaksām, un noteikumiem, lai atvieglotu pāreju no Regulas (EK) Nr. 3/2008 uz šo regulu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

(24) Lai nodrošinātu vienotus šīs regulas īstenošanas nosacījumus, Komisijai būtu jādeleģē īstenošanas pilnvaras attiecībā uz detalizētiem noteikumiem par preču zīmju pamanāmību produktu demonstrēšanas vai degustēšanas laikā, par informācijas un veicināšanas materiāliem un par produktu izcelsmes pamanāmību informācijas un veicināšanas materiālos; gada darba programmām; vienas dalībvalsts programmu atlasi; detalizētiem noteikumiem, saskaņā ar kuriem priekšlikuma iesniedzējai struktūrai var atļaut pašai īstenot konkrētas vienas dalībvalsts programmas daļas; vienas dalībvalsts programmu izpildes, uzraudzības un kontroles kārtību; noteikumiem attiecībā uz līgumu noslēgšanu par atlasīto vienas dalībvalsts programmu īstenošanu saskaņā ar šo regulu; un programmu ietekmes izvērtēšanas kopīgo sistēmu, kā arī rādītāju sistēmu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([1]).

(25) Tā kā, ņemot vērā saikni starp veicināšanas politiku un pārējiem KLP instrumentiem un ņemot vērā Savienības finansējuma daudzgadu garantiju un koncentrēšanos uz skaidri noteiktām prioritātēm, šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos efektīvāk var sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā paredz nosacījumus, ar kādiem informācijas un veicināšanas pasākumus, ko iekšējā tirgū vai trešās valstīs īsteno attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un dažiem pārtikas produktiem, kas ražoti no lauksaimniecības produktiem ("informācijas un veicināšanas pasākumi"), var pilnībā vai daļēji finansēt no Savienības budžeta.

2. pants

Informācijas un veicināšanas pasākumu vispārīgie un konkrētie mērķi

1. Informācijas un veicināšanas pasākumu vispārīgais mērķis ir uzlabot Savienības lauksaimniecības nozares konkurētspēju.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

2. Informācijas un veicināšanas pasākumu konkrētie mērķi ir:

a) palielināt informētību par Savienības lauksaimniecības produktu izcilību un augstajiem standartiem, ko Savienībā piemēro ražošanas metodēm;

b) palielināt Savienības lauksaimniecības produktu un konkrētu pārtikas produktu konkurētspēju un patēriņu un veicināt to atpazīstamību gan Savienībā, gan ārpus tās;

c) palielināt Savienības kvalitātes shēmu atzīšanu un atpazīstamību;

d) palielināt Savienības lauksaimniecības produktu un dažu pārtikas produktu tirgus daļu, īpašu uzmanību pievēršot to trešo valstu tirgiem, kuriem ir vislielākais izaugsmes potenciāls;

e) atjaunot normālus tirgus nosacījumus nopietnu tirgus traucējumu, patērētāju uzticības zaudēšanas vai citu specifisku problēmu gadījumā.

3. pants

Informācijas un veicināšanas pasākumu apraksts

Informācijas un veicināšanas pasākumu mērķis ir:

a) izcelt Savienības lauksaimniecības produktu ražošanas metožu specifiku, jo īpaši saistībā ar pārtikas nekaitīgumu, izsekojamību, autentiskumu, marķēšanu, uzturvērtību un veselīgumu, dzīvnieku labturību, vides aizsardzību un ilgtspēju, un lauksaimniecības un pārtikas produktu īpašības, jo īpaši saistībā ar to kvalitāti, garšu, daudzveidību vai tradīcijām;

b) palielināt informētību par aizsargāta cilmes vietas nosaukuma, aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un garantētas tradicionālās īpatnības autentiskumu.

Minētos pasākumus jo īpaši veido sabiedrisko attiecību darbs un informācijas kampaņas, un tos var īstenot arī kā dalību valsts, Eiropas un starptautiska līmeņa pasākumos, gadatirgos un izstādēs.

4. pants

Pasākumu raksturojums

1. Informācijas un veicināšanas pasākumi nav saistīti ar konkrētu preču zīmi. Tomēr produktu tirdzniecības preču zīmes var būt pamanāmas produktu demonstrāciju vai degustāciju laikā un uz informācijas un reklāmas materiāliem ar noteikumu, ka tiek ievērots nediskriminācijas princips un netiek mainīts pasākumu vispārējais, uz konkrētu preču zīmi nevērstais raksturs. Nediskriminācijas principu piemēro, nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret visām programmu iesniedzēju organizāciju preču zīmēm un to piekļuvi, kā arī vienlīdzīgu attieksmi pret dalībvalstīm. Visas preču zīmes ir vienlīdz labi pamanāmas, un to grafiskā attēlojuma formāts ir mazāks nekā kampaņas galvenais Savienības vēstījums. Tiek parādītas vairākas preču zīmes, izņemot pienācīgi pamatotos apstākļos saistībā ar attiecīgo dalībvalstu īpašo situāciju.

2. Informācijas un veicināšanas pasākumi nav vērsti uz konkrēta produkta izcelsmi. Šādu pasākumu mērķis nav mudināt patērēt produktu tikai tā izcelsmes dēļ. Tomēr produkta izcelsme var būt pamanāma uz informācijas un reklāmas materiāliem, ievērojot šādus noteikumus:

a) iekšējā tirgū izcelsmes norādei vienmēr jābūt otršķirīgai nozīmei salīdzinājumā ar kampaņas galveno Savienības vēstījumu;

b) trešās valstīs izcelsmes norāde var būt vienādā līmenī ar kampaņas galveno Savienības vēstījumu;

c) produktiem, kas atzīti saskaņā ar 5. panta 4. punkta a) apakšpunktā minētajām kvalitātes shēmām, produkta izcelsmi, kas minēta reģistrētajā nosaukumā, var pieminēt bez ierobežojumiem.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, paredzot sīki izstrādātus noteikumus par:

a) tirdzniecības preču zīmju pamanāmību produktu demonstrēšanas vai degustēšanas laikā un par informācijas un reklāmas materiāliem, kas minēti 1. punktā, kā arī par vienotiem nosacījumiem, saskaņā ar kuriem var norādīt vienu preču zīmi; un

b) produktu izcelsmes pamanāmību informācijas un reklāmas materiālos, kas minēti 2. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. pants

Atbilstīgi produkti un shēmas

1. Informācijas un veicināšanas pasākumi var attiekties uz šādiem produktiem:

a) produktiem, kas uzskaitīti LESD I pielikumā, izņemot tabaku;

b) produktiem, kas uzskaitīti šīs regulas I pielikumā;

c) stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem ar aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 110/2008 ([1]).

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22. pantu, lai, ņemot vērā pārmaiņas tirgū, papildinātu šīs regulas I pielikumā iekļauto sarakstu, pievienojot minētajam sarakstam pārtikas produktus.

3. Neatkarīgi no 1. punkta:

a) informācijas un veicināšanas pasākumus var attiecināt tikai uz vīnu ar cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un uz vīnu, kam ir norādīta vīnogu šķirne; attiecībā uz vienas dalībvalsts programmām, kas minētas 6. panta 3. punktā, konkrētajai programmai jāattiecas arī uz produktiem, kas minēti šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā;

b) attiecībā uz stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem, kas minēti 1. punkta c) apakšpunktā, attiecībā uz vīnu, kas minēts šā punkta a) apakšpunktā, un alu uz iekšējo tirgu vērsti pasākumi ietver tikai patērētāju informēšanas pasākumus par shēmām, kas minētas 4. punktā, un par minēto dzērienu atbildīgu patēriņu;

c) uz zivsaimniecības un akvakultūras produktiem, kas uzskaitīti Regulas (ES) Nr. 1379/2013 I pielikumā, var attiecināt informācijas un veicināšanas pasākumus tikai tad, ja attiecīgā programma attiecas arī uz citiem 1. punktā minētajiem produktiem.

4. Informācijas un veicināšanas pasākumi var attiekties uz šādām shēmām:

a) kvalitātes shēmām, kas noteiktas ar Regulu (ES) Nr. 1151/2012, Regulu (EK) Nr. 110/2008 un Regulas (ES) Nr. 1308/2013 93. pantu;

b) bioloģisko produktu ražošanu, kas noteikta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 ([2]);

c) tālākajiem reģioniem raksturīgu kvalitatīvu lauksaimniecības produktu logotipu, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 228/2013 ([3]) 21. pantā;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 110/2008 (2008. gada 15. janvāris) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1576/89 (OV L 39, 13.2.2008., 16. lpp.).

([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 834/2007 (2007. gada 28. jūnijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu (OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.).

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 228/2013 (2013. gada 13. marts), ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 23. lpp.).

d) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1305/2013 ([1]) 16. panta 1. panta b) un c) apakšpunktā minētajām kvalitātes shēmām.

II NODAĻA

INFORMĀCIJAS UN VEICINĀŠANAS PASĀKUMU ĪSTENOŠANA

1. IEDAĻA

Kopīgi noteikumi

6. pants

Pasākumu veidi

1. Informācijas un veicināšanas pasākumus īsteno šādos veidos:

a) kā informācijas un veicināšanas programmas ("programmas"); un

b) kā 9. pantā minētos pasākumus pēc Komisijas iniciatīvas.

2. Programmas sastāv no saskaņotu pasākumu kopuma, un tās īsteno ne mazāk kā viena, bet ne ilgāk kā triju gadu laikā.

3. Šīs nodaļas 2. iedaļā sīkāk aprakstītās vienas dalībvalsts programmas var iesniegt viena vai vairākas programmu iesniedzējas organizācijas, kuras minētas 7. panta 1. punkta a), c) vai d) apakšpunktā un kuras visas ir no vienas un tās pašas dalībvalsts.

4. Šīs nodaļas 3. iedaļā sīkāk aprakstītās daudzvalstu programmas var iesniegt:

a) vismaz divas programmu iesniedzējas organizācijas, kuras minētas 7. panta 1. punkta a), c) vai d) apakšpunktā un kuras visas ir no vismaz divām vai vairāk dalībvalstīm;

b) viena vai vairākas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās Savienības organizācijas.

7. pants

Programmu iesniedzējas organizācijas

1. Programmu var iesniegt:

a) profesionālās vai starpnozaru profesionālās organizācijas, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un pārstāv attiecīgās dalībvalsts attiecīgo nozari vai nozares, un jo īpaši starpnozaru organizācijas, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 157. pantā, un grupas, kas definētas Regulas (ES) Nr. 1151/2012 3. panta 2. punktā, ar noteikumu, ka tās pārstāv nosaukumu, kurš ir aizsargāts saskaņā ar pēdējo minēto regulu un uz kuru attiecas minētā programma;

b) Savienības profesionālās vai starpnozaru profesionālās organizācijas, kas pārstāv attiecīgo nozari vai nozares Savienības līmenī;

c) ražotāju organizācijas vai ražotāju organizāciju apvienības, kuras minētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 152. un 156. pantā un kuras ir atzinusi kāda dalībvalsts;

d) lauksaimniecības un pārtikas nozares struktūras, kuru mērķis un darbība ir saistīta ar informācijas sniegšanu un lauksaimniecības produktu tirdzniecības veicināšanu un kurām attiecīgā dalībvalsts uzticējusi skaidri noteiktu sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja pienākumu šajā jomā; minētajām struktūrām jābūt veikušām likumīgu uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī vismaz divus gadus pirms datuma, kad publicēts uzaicinājums iesniegt priekšlikumus, kas minēts 8. panta 2. punktā.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22. pantu, paredzot īpašus nosacījumus, saskaņā ar kuriem katra programmu iesniedzēja organizācija, grupa vai struktūra, kas minēta 1. punktā, var iesniegt programmu. Minētie nosacījumi jo īpaši garantē, ka minētās organizācijas, grupas vai struktūras ir reprezentatīvas un ka programmas apjoms ir būtisks.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1305/2013 (2013. gada 17. decembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.).

8. pants

Gada darba programma

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot katram gadam gada darba programmu, kurā izklāstīti sasniedzamie darbības mērķi, darbības prioritātes, plānotie rezultāti, īstenošanas metode un finanšu plāna kopējā summa. Minētā gada darba programma un jo īpaši tās darbības prioritātes atbilst vispārīgajiem un konkrētiem mērķiem, kas minēti 2. pantā. Programma jo īpaši nodrošina specifisku pagaidu kārtību, lai reaģētu nopietnu tirgus traucējumu, patērētāju uzticēšanās zaudēšanas vai citu specifisku problēmu gadījumā, kā minēts 2. panta 2. punkta e) apakšpunktā. Tajā iekļauti arī galvenie novērtēšanas kritēriji, finansējamo pasākumu apraksts, katram pasākuma veidam piešķirtā summa, provizoriskais īstenošanas grafiks, bet attiecībā uz dotācijām – maksimālais Savienības finansiālā ieguldījuma apjoms. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Darba programma, kas minēta 1. punktā, attiecībā uz vienas valsts un daudzvalstu programmām tiek īstenota, Komisijai publicējot uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ([1]) I daļas VI sadaļu.

9. pants

Komisijas ierosināti pasākumi

1. Komisija var īstenot informācijas un veicināšanas pasākumus, kas minēti 3. pantā, tostarp kampaņas nopietnu tirgus darbības traucējumu, patērētāju uzticības zaudēšanas vai citu specifisku problēmu gadījumā, kā minēts 2. panta 2. punkta e) apakšpunktā. Minētie pasākumi jo īpaši var būt augsta līmeņa misijas, piedalīšanās tirdzniecības gadatirgos un starptautiskas nozīmes izstādēs, organizējot stendus, vai pasākumu veikšana Savienības produktu atpazīstamības veicināšanai.

2. Komisija veido tehniskā atbalsta dienestus, jo īpaši, lai:

a) veicinātu informētību par dažādiem tirgiem, tostarp organizējot izzinošas darba sanāksmes;

b) uzturētu dinamisku profesionāļu tīklu saistībā ar informācijas un veicināšanas politiku, tostarp sniedzot konsultācijas nozares uzņēmumiem par produktu aizsardzību pret atdarināšanu un viltošanu trešās valstīs; un

c) uzlabotu zināšanas par Savienības noteikumiem attiecībā uz programmu izstrādi un īstenošanu.

10. pants

Dubultā finansējuma aizliegums

Informācijas un veicināšanas pasākumi, kurus finansē saskaņā ar šo regulu, nesaņem nekādu citu finansējumu no Savienības budžeta.

2. IEDAĻA

Vienas dalībvalsts programmu īstenošana un pārvaldība

11. pants

Vienas dalībvalsts programmu atlase

1. Komisija veic pēc 8. panta 2. punktā minētā uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus saņemto vienas dalībvalsts programmu priekšlikumu izvērtēšanu un atlasi. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22. pantu, paredzot konkrētus nosacījumus attiecībā uz tiesībām saistībā ar valsts programmām.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot atlasītās vienas dalībvalsts programmas, tajās veicamās izmaiņas un attiecīgo budžetu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

12. pants

Informācija par vienas dalībvalsts programmu atlasi

Komisija savlaicīgi sniedz 23. pantā minētajai komitejai un līdz ar to dalībvalstīm informāciju par visām ierosinātajām vai atlasītajām programmām.

Neskarot Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012, Komisija jo īpaši sniedz:

a) informāciju par saņemto priekšlikumu skaitu, dalībvalstīm, kurās programmu iesniedzējas organizācijas veic uzņēmējdarbību, iesaistītajām nozarēm, kā arī par mērķtirgu vai mērķtirgiem;

b) informāciju par priekšlikumu izvērtēšanas rezultātu un to īsu aprakstu.

13. pants

Struktūras, kas atbild par vienas dalībvalsts programmu īstenošanu

1. Kad pienācīgi ir veikta konkursa procedūra, programmu iesniedzēja organizācija izvēlas struktūras, kas īstenos atlasītās vienas dalībvalsts programmas, jo īpaši, lai nodrošinātu pasākumu efektīvu izpildi.

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22. pantu, paredzot nosacījumus, ar kuriem reglamentē konkursa procedūru, lai izvēlētos izpildstruktūras, kas minētas pirmajā daļā.

2. Atkāpjoties no 1. punkta noteikumiem, programmu iesniedzējas organizācijas var pašas īstenot dažas programmas daļas atkarībā no šādas organizācijas pieredzes minēto pasākumu īstenošanā, šādu pasākumu izmaksām salīdzinājumā ar parasto tirgus līmeni un kopējo izmaksu daļu, kas attiecas uz to programmas daļu, ko īsteno programmu iesniedzēja organizācija.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot sīki izstrādātus noteikumus, saskaņā ar kuriem programmu iesniedzējai organizācijai var pašai atļaut īstenot konkrētas programmas daļas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

14. pants

Vienas dalībvalsts programmu izpilde, uzraudzība un kontrole

1. Attiecīgās dalībvalstis ir atbildīgas par saskaņā ar 11. pantu izvēlēto vienas dalībvalsts programmu pienācīgu īstenošanu un ar tām saistīto maksājumu veikšanu. Dalībvalstis nodrošina, ka informācijas vai reklāmas materiāli, kas sagatavoti saistībā ar minētajām programmām, atbilst Savienības tiesību aktiem.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot īstenošanas, uzraudzības un kontroles kārtību un noteikumus attiecībā uz līgumu noslēgšanu to vienas dalībvalsts programmu īstenošanai, kas izvēlētas saskaņā ar šo regulu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Dalībvalstis nodrošina vienas dalībvalsts programmas īstenošanu, uzrauga un kontrolē to saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 ([1]) un saskaņā ar īstenošanas aktiem, kas jāpieņem, ievērojot 1. punktu.

15. pants

Finanšu noteikumi, kas attiecas uz vienas dalībvalsts programmām

1. Savienības finansiālais ieguldījums vienas dalībvalsts programmās iekšējā tirgū ir 70 % no attiecināmajiem izdevumiem. Savienības finansiālais ieguldījums vienas dalībvalsts programmās trešās valstīs ir 80 % no attiecināmajiem izdevumiem. Atlikušos izdevumus sedz vienīgi iesniedzējas organizācijas.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

2. Šā panta 1. punktā minēto procentuālo daļu palielina līdz 85 %, ja ir konstatēti nopietni tirgus traucējumi, patērētāju uzticēšanās zaudēšana vai citas specifiskas problēmas, kas minētas 2. panta 2. punkta e) apakšpunktā.

3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, attiecībā uz programmu iesniedzējām organizācijām, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstīs un saņem finansiālu atbalstu 2014. gada 1. janvārī vai pēc tam saskaņā ar LESD 136. un 143. pantu, 1. punktā minētās procentuālās daļas ir attiecīgi 75 % un 85 % un 2. punktā minētā procentuālā daļa ir 90 %.

Pirmās daļas noteikumi attiecas tikai uz tām programmām, par ko Komisija lēmusi pirms datuma, no kura attiecīgā dalībvalsts vairs nesaņem šādu finansiālo atbalstu.

4. Informācijas un veicināšanas pasākumu novērtēšanas pētījumi, kas veikti saskaņā ar 25. pantā minēto vienoto sistēmu, ir tiesīgi saņemt Savienības finansējumu saskaņā ar nosacījumiem, kas līdzīgi tiem, ar kuriem reglamentē attiecīgo dalībvalsts programmu.

5. Savienība pilnībā finansē ar programmu atlasi saistītās ekspertu atzinumu izmaksas, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

6. Lai nodrošinātu vienas dalībvalsts programmu pienācīgu izpildi, programmu iesniedzējas organizācijas sniedz garantijas.

7. Savienība finansē informācijas un veicināšanas pasākumus, ko īsteno, balstoties uz vienas dalībvalsts programmām, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

8. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22. pantu attiecībā uz konkrētiem nosacījumiem, saskaņā ar kuriem informācijas un veicināšanas pasākumu un vajadzības gadījumā administratīvās un personāla izmaksas ir attiecināmas uz Savienības līdzekļiem.

3. IEDAĻA

Daudzvalstu programmu un Komisijas ierosinātu pasākumu īstenošana un pārvaldība

16. pants

Finansējuma veidi

1. Finansējumu piešķir vienā vai vairākos veidos, ko paredz Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012, tostarp:

a) piešķirot dotācijas daudzvalstu programmām;

b) slēdzot līgumus saistībā ar pasākumiem, ko Komisija īsteno pēc savas iniciatīvas.

2. Informācijas un veicināšanas pasākumiem, kurus īsteno saistībā ar daudzvalstu programmām vai pēc Komisijas iniciatīvas, Savienības finansējums tiek piešķirts, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

17. pants

Daudzvalstu programmu novērtēšana

Daudzvalstu programmu piedāvājumus novērtē un atlasa, pamatojoties uz kritērijiem, kuri darīti zināmi 8. panta 2. punktā minētajā uzaicinājumā izteikt priekšlikumus.

18. pants

Informācija par daudzvalstu programmu īstenošanu

Komisija informāciju par visām programmām, kas ierosinātas vai atlasītas, savlaicīgi sniedz 23. pantā minētajai komitejai un tādējādi arī dalībvalstīm.

19. pants

Finanšu noteikumi attiecībā uz daudzvalstu programmām

1. Savienības finansiālais ieguldījums daudzvalstu programmās nepārsniedz 80 % no attiecināmajiem izdevumiem. Atlikušos izdevumus sedz vienīgi iesniedzējas struktūras.

2. Šā panta 1. punktā minēto procentuālo daļu palielina līdz 85 %, ja ir konstatēti nopietni tirgus traucējumi, patērētāju uzticēšanās zaudēšana vai citas specifiskas problēmas, kas minētas 2. panta 2. punkta e) apakšpunktā.

3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta noteikumiem, attiecībā uz programmu iesniedzējām organizācijām, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstīs un saņem finansiālu atbalstu 2014. gada 1. janvārī vai pēc tam saskaņā ar LESD 136. un 143. pantu, 1. un 2. punktā minētās procentuālās daļas ir attiecīgi 85 % un 90 %.

Pirmās daļas noteikumi attiecas tikai uz tām programmām, par ko Komisija lēmusi pirms datuma, no kura attiecīgā dalībvalsts vairs nesaņem šādu finansiālo atbalstu.

20. pants

Iepirkums saistībā ar Komisijas ierosinātiem pasākumiem

Saistībā ar jebkuru iepirkumu, ko Komisija veic savā vārdā vai kopā ar dalībvalstīm, ievēro iepirkuma noteikumus, ko paredz Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 un Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 ([1]).

21. pants

Savienības finansiālo interešu aizstāvība

1. Komisija veic atbilstīgus pasākumus, lai, īstenojot finansiālos pasākumus saskaņā ar šo iedaļu, nodrošinātu Savienības finansiālo interešu aizstāvību, piemērojot preventīvus pasākumus krāpšanas, korupcijas un jebkādas citas nelikumīgas darbības novēršanai, veicot efektīvu kontroli un, ja ir atklāti pārkāpumi, atgūstot nepamatoti izmaksātās summas un vajadzības gadījumā piemērojot iedarbīgus, samērīgus un preventīvus administratīvos un naudas sodus.

2. Komisijai vai tās pārstāvjiem un Revīzijas palātai ir pilnvaras, pārbaudot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas, revidēt visus dotāciju saņēmējus, līgumslēdzējus un apakšuzņēmējus, kuri ir saņēmuši Savienības līdzekļus.

3. Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) var veikt izmeklēšanas, tostarp pārbaudes uz vietas un inspekcijas, saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ([2]) un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ([3]), lai noteiktu, vai saistībā ar dotāciju līgumu vai dotāciju lēmumu, vai līgumu attiecībā uz Savienības līdzekļiem ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkādas citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Savienības finansiālās intereses.

4. Neskarot 1., 2. un 3. punktu, sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, līgumos, dotāciju nolīgumos un dotāciju lēmumos, kuri izriet no programmas īstenošanas saskaņā ar šo regulu, iekļauj noteikumus, kuros nepārprotami ir noteiktas Komisijas, Revīzijas palātas un *OLAF* pilnvaras veikt šādas revīzijas un izmeklēšanas saskaņā ar to attiecīgo kompetenci.

III NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

Pilnvaru deleģēšana un īstenošanas noteikumi

22. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

([1]) Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 (2012. gada 29. oktobris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV L 362, 31.12.2012., 1. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

([3]) Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 2. punktā, 7. panta 2. punktā, 11. panta 1. punktā, 13. panta 1. punktā, 15. panta 8. punktā un 29. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 24. novembra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 2. punktā, 7. panta 2. punktā, 11. panta 1. punktā, 13. panta 1. punktā, 15. panta 8. punktā un 29. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar šo regulu pieņemtie deleģētie akti stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

23. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 229. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

2. IEDAĻA

Apspriešanās, novērtēšana un ziņošana

24. pants

Apspriešanās

Saistībā ar šīs regulas piemērošanu Komisija var apspriesties ar pilsoniskā dialoga grupu kvalitātes un veicināšanas jautājumos, kura izveidota, ievērojot Komisijas Lēmumu 2013/767/ES [1].

25. pants

Vienotā sistēma pasākumu ietekmes novērtēšanai

Saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas vienoto uzraudzības un novērtēšanas sistēmu, kas paredzēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 110. pantā, Komisija pieņem īstenošanas aktus, izklāstot vienotu sistēmu, lai novērtētu to informācijas un veicināšanas programmu ietekmi, kuras finansētas saskaņā ar šo regulu, kā arī rādītāju sistēmu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Visas ieinteresētās personas sniedz Komisijai visus datus un informāciju, kas vajadzīga, lai varētu veikt attiecīgo pasākumu ietekmes novērtēšanu.

26. pants

Ziņojums

1. Komisija līdz 2018. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei starpposma ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Minētajā starpposma ziņojumā ietver līdzekļu izlietojumu dažādās dalībvalstīs, kopā ar atbilstīgiem priekšlikumiem.

[1] Komisijas Lēmums 2013/767/ES (2013. gada 16. decembris), ar ko reglamentē pilsonisko dialogu kopējās lauksaimniecības politikas jautājumos un atceļ Lēmumu 2004/391/EK (OV L 338, 17.12.2013., 115. lpp.).

2. Komisija līdz 2020. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu kopā ar atbilstīgiem priekšlikumiem.

3. IEDAĻA

Valsts atbalsts, atcelšana, pārejas noteikumi, stāšanās spēkā un piemērošanas diena

27. pants

Valsts atbalsts

Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1308/2013 211. panta 1. punkta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 ([1]) 3. panta, kā arī atbilstīgi LESD 42. panta pirmajai daļai tādu programmu gadījumā, kuras tiesīgas saņemt Savienības atbalstu un kuras Komisija ir izvēlējusies, ievērojot šo regulu, LESD 107., 108. un 109. pantu nepiemēro ne maksājumiem, ko dalībvalstis veic, ievērojot šo regulu un saskaņā ar tās noteikumiem, ne arī finansiālajiem ieguldījumiem, kurus veido dalībvalstu parafiskālie maksājumi, obligātās iemaksas vai citi finanšu instrumenti.

28. pants

Atcelšana

Regula (EK) Nr. 3/2008 ar šo tiek atcelta.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un tās lasa saskaņā ar šīs regulas II pielikumā esošo atbilstības tabulu.

29. pants

Pārejas noteikumi

1. Regulu (EK) Nr. 3/2008 turpina piemērot tiem informācijas un veicināšanas pasākumiem, par kuriem Komisija pieņēmusi finansēšanas lēmumu pirms 2015. gada 1. decembra.

2. Lai nodrošinātu raitu pāreju no Regulas (EK) Nr. 3/2008 piemērošanas uz šīs regulas piemērošanu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22. pantu.

30. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas diena

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2015. gada 1. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 22. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
M. SCHULZ	B. DELLA VEDOVA

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 1184/2006 (2006. gada 24. jūlijs), ar ko piemēro konkrētus konkurences noteikumus lauksaimniecības produktu ražošanai un tirdzniecībai (OV L 214, 4.8.2006., 7. lpp.).

I PIELIKUMS

Regulas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie produkti:

a) alus;

b) šokolāde un šokolādes izstrādājumi;

c) maize, mīklas izstrādājumi, kūkas, konditorejas izstrādājumi, cepumi un citi maizes un konditorejas izstrādājumi;

d) dzērieni no augu ekstraktiem;

e) makaronu izstrādājumi;

f) sāls;

g) dabīgie sveķi;

h) galda sinepes;

i) cukurkukurūza;

j) kokvilna.

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula,

kas minēta 28. pantā

Regula (EK) Nr. 3/2008	Šī regula
1. panta 1. punkta pirmā daļa	1. pants
1. panta 1. punkta otrā daļa	6. panta 1. punkta a) apakšpunkts
1. panta 2. punkts	4. panta 1. un 2. punkts
2. pants	3. pants
3. un 4. pants	5. pants
5. pants	8. pants
6. panta 1. punkts	7. pants
6. panta 2. punkts	—
7. pants	—
8. pants	11., 12. un 17. pants
9. pants	—
10. pants	9. pants
11. pants	13. pants
12. panta 1. punkts	—
12. panta 2. punkts	14. pants
13. panta 1. punkts	16. panta 1. punkta b) apakšpunkts
13. panta 2. punkta pirmā daļa	15. panta 1., 2. un 3. punkts un 19. pants
13. panta 2. punkta otrā daļa	—
13. panta 2. punkta trešā daļa	—
13. panta 3., 4. un 5. punkts	—
13. panta 6. punkts	27. pants
14. pants	15. panta 5. un 7. punkts un 16. panta 2. punkts
15. un 16. pants	4. panta 3. punkts, 5. panta 2. punkts, 7. panta 2. punkts, 8. panta 1. punkts, 11. un 13. pants, 14. panta 1. punkts,15. panta 8. punkts, 22., 23., 25. un 29. pants
17. pants	24. pants
18. pants	26. pants
19. pants	28. pants
20. pants	30. pants